

ODSTĘPNIK (5) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne (tak w od-)*.

sg N odstępnik (2). *pl N* odstępnicy (2). *G* odstępnik(o)w (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Ten, kto się wylał, sprzeniewierzył; apostata, defector, desertor Cn (5) : Lucyper pierwszy wynaleśca grzechu y odstępnik rzekł: ia nic przypisać Bogu nie chcę/ ále rowny iemu będę *SkarŻyw* 258; [Włfyłcy cí kxiążetá fą odstępnicy [*declinantes*]/ á chodzący zdrádlíwie *Leop Ier* 6/28 (*Linde*)].

a. *Ten, kto wystąpił z jedności wiary; odszczepieniec, heretyk (4) :* Co y sam mistrz narodu ich [*niemieckiego*]/ pierwszy odstępnik [zátáńki [*tj. Luter*]/ rad nie rad wyznáć w iednym kazániu swym piánym musiał. *SkarKazSej* 688a.

Wyrażenie: »odstępnik od wiary« (1): ná ták wiele ludzi heretyckich/ y odstępnikow od wiáry y przymierza/ ktore z Pánem Bogiem y kościołem iego vczynili/ pátrzym. *SkarKaz* 120a.

Szereg: »oderwaniec i odstępnik« (2): y to iest haeretykom włafna/ że nie trwáią w iednym kościele Apóstollkim/ ále wychodzą z fpołeczności wiernych (*marg*) Haeretycy oderwáncy y odstępnicy. (–) *WujNT* 836, Yyyyy4v.

Synonimy cf ODSTĘPCA.

Cf ODSTĘPCA, [ODSTĘPIENIEC], ODSTĘPIEŃ